

PÅ TVÆRS AF GENERATIONER

Inger Precht

I *Gerontologi og samfund* nr. 2, 2003 beskrev artiklen »Livslang læring« af Anne Leonora Blaakilde et spændende eksperiment, som Inger Precht i en alder af 90 år havde kastet sig ud i august 2002: At tage studentereksamen på to år fra Frederiksberg Studenterkursus.

Vi har her bedt Inger Precht beskrive hvordan det er gået hende efter artiklens færdiggørelse.

Gerontologi og samfund 2003; 19, 4: 96

NY SKOLETID

Desværre måtte min gang på Frederiksberg Studenterkursus afbrydes i foråret 2002 på grund af et fald, hvor jeg slog hovedet alvorligt, så jeg sluttede den daglige skolegang marts 2003. Jeg havde dog den store glæde at gå op i Tysk og Fransk i juni måned som privatist og få to flotte 13-taller!

Det var faktisk svært af slutte. Jeg kunne nu pludselig sove længe om morgenen, ikke stå op kl. 6 og efter skoletid sidde og skrive stile til langt ud på aftenen. Men kammeratskabet i klassen sad dybt i mig. Det kan lyde mærkeligt, men 70 års aldersforskel mærkedes ikke i den daglige omgang i klassen – jeg var altid midt i snakken og grinet, og ofte ville man gerne høre, hvordan vi gjorde dengang, da jeg gik i skole eller var ung.

Jeg har haft mine tre nærmeste klassekammerater hjemme til middag, og vi har

været sammen flere gange. Jeg blev indbudt til fødselsdag her i oktober, da min yngste veninde fyldte 20 år. En anden gang mødte jeg en af drengene ud for Tivoli – han kom hen til mig, greb mig om livet og svingede mig rundt.

Jeg kan varmt anbefale, at man forsøger at realisere sine tanker og drømme. Min nye skoletid har givet mig et stort skub – givet mig mod til at gøre og at turde sige ting, når jeg føler lyst til det. Verden er så anderledes i dag. Det må være svært at være ung med al den ondskab og vold lige uden for døren.

GAMMEL OG I LIVE

Ensom er jeg ikke, men meget alene; jeg har ikke en eneste tilbage fra min barndom eller ungdom. Det er lidt trist, ingen »at huske« sammen med. Alder er jo en underlig størrelse – utrolig forskellig fra person til person.

Nogle mennesker har den forestilling, at er man over 80 år, så burde man være dybt alderdomssvækket. »Gud, lever du endnu?« – kan man ofte møde! Og jeg føler mig i den grad i live – min interesse for dagliglivets problemer er intakt. Jeg følger med i global politik, skoleforhold og børns vilkår.

Jeg er klar over, at mange ting bør jeg slet ikke udtale mig om, for mit liv har været privilegeret. Jeg var hjemmegående i 25 år, fra de tre børn blev født, til den yngste blev student. Sikke et liv, hvor man havde tid og fik lov at følge børnenes udvikling hele vejen. Det blev der harmoniske børn ud af. Jeg synes, at mange forældre ikke forstår, at børn har brug for at opleve, at de duer til noget. Spørgsmålet er ikke, om man skal undlade at stille krav til børn, men at indrette kravene

på en måde, så børnene kan honorere dem og opleve følelsen af succes.

TAKNEMMELIGHED OG GLÆDE

En klog dame, Maria Damsholt har skrevet, at det er sundt at være lykkelig, og det tror jeg på, ellers var jeg nok ikke blevet så gammel. Vågn op med forventninger, så går du altid i seng med oplevelser! For det gælder om at opleve livet som en gave – som en opgave, så keder man sig aldrig. Hemmeligheden ved et godt liv kan måske være følelsen af at være noget værd, følelsen af at gøre en forskel. Du skal ville dig selv og gøre dig umage. Vi skal tænke på hinanden og give glæde hver dag. »Det kommer ikke så meget an på, hvordan du har det, men på hvordan du tar det« siger Piet Hein, den vidunderlige versemager.

Jeg er så opfyldt af taknemmelighed – jeg takker for mit helbred, mine børn, børnebørn og mine seks oldebørn. Jeg takker for mit hjem, så fyldt med minder fra et langt liv. Jeg holder af mine ugentlige bridge- og gymnastiktimer, men jeg savner meget at gå i teatret og til koncerter; fx en dejlig aften i Trinitatiskirken med fransk musikforedrag kom jeg ikke til. Jeg er ikke så glad for at gå rundt på gader og veje i mørket alene. Jeg ville ønske, at alle bilejerne, jeg var selv en af slagsen til for tre år siden, af og til tænkte på os gamle – så de foreslog os at køre med, når de skulle til teater eller koncerter. Ikke betale vores billet, bare sikre transporten - *det* er et stort juleønske.

Jo, drømme og ønsker har jeg stadig. Mit næste rejsemål er Irland, nu da Færøerne lykkedes her i september i år, en stor og rig oplevelse.

Inger Precht
Limfjordsvej 32
2720 Vanløse